

Fordelene ere ikke blot opveiede, men mere end opveiede; thi der er tabt i store Dele af Landet Mere, end der er vundet i andre. — Komme vi saa til den sydlige Del af Sjælland, Masnedshundbanen, saa er der saa godt som Intet vundet her ved det ene Stog N. 8³/₄, men derimod kommer der i enkelte Egne noget tidligere Post; i andre Egne vindes der kun en noget hurtigere Forbindelse med Berlin, men det er Noget, vi ikke behøve at anføre, thi det vinder hele Landet, og det er ingen lokal Fordel. Den lokale Fordel synes nærmest at vise sig i, at man i Nykjøbing paa Falster ikke faar Post saa tidligt som før. Kjøbenhavns Aftenpost ankommer først til Lolland-Falster næste Morgen, medens den før allerede ankom til Nykjøbing samme Aften. Der er altsaa betydelig Tilbagegang for hele Lolland-Falster. Hvad der er vundet til Dato, er saaledes, efter hvad jeg har meddelt, nogen Fordel for Nordsjælland og Tilbagegang for Sydvestsjælland og Sydsjælland, Lolland-Falster og Fyn. Jeg synes ikke, det er nogen Balance, som man saadan kan rose sig af. Gaa vi videre, saa synes det, at i Sjælland er Forholdet endnu ugunstigere. Posten til det sydøstlige Sjælland ankommer nu efter den Iste Juni en eller to Timer senere end før, og Følgen deraf er, at fra Kontorerne i Veile og Horsens komme de udgaaende Diligencer og Dagvoque senere aften end tidligere. Fremdeles da Nattogene gennem Sjælland efter Iste Juni standse ved færre Stationer, saa har man maattet etablere 2 nye Posttog mellem Aarhus og Aalborg, dette er altsaa en Fordyrelse, der er skabt ved, at Nattogene ikke standse, og de Stationer, hvorved der ikke standses faae saaledes Postfagerne senere nu, ligesom de maa afgive deres afgaaende Postfager tidligere end før. Hele den Del af Sjælland som ligger ved den gennemgaaende Bane mellem Aalborg og Aarhus, faar herved senere Post end før. Det Samme gjælder om det gennemgaaende Formiddagstog med Hensyn til alle Stationer ved Grenaa-Banen, jydsk Everbane og Thybanen; de faae omtrent en Time senere Post. Sallingland er derimod bleven begunstiget, og hvad de vestjydske Stationer angaar, da vinde de, de faae Morgenposten tidligere end før, og hvad der igjen er en Fordel, Posten fra Sjælland til Hamborg besfordres hurtigere end før; Posttoene fra Hamborg afgaa vel senere, men ankomme dog paa samme Tid som før, saa der er hverken Tilbagegang eller Fremgang. En lille Fordel er der med Hensyn til Ankomsten til Kjøbenhavn om Aftenen fra Frederikshavn og nogen lignende Fordel for

Herningebanen. Jeg tror, dette er fuldkommen tilstrækkeligt til at vise ikke blot, at Fordel og Mangler opveie hinanden, men at en større Del af Landet har tabt ved den nye Ordning Mere, end der er vundet; dog dette er ikke det Afgjørende. Det, der er det Afgjørende, er, om der ved den nye meget kostbare Forandring af vor Jernbandedrift er tilført Landet bedre Forbindelser med Udlandet og en saadan Trafik, som kan staffe Landet økonomisk Betydning, eller om den ikke har gjort det; og i saa Henseende forekommer det mig, at det, der nu er sket, er meget ringere, end hvad der er sket de sidste Aar. Naar man læser de Forhandlinger, der ere førte, saa faar man et overordentlig sorgeligt Indtryk af vor Evne til at forhandle med de tydske Delegerede. Det fremgaar af en Række Dokumenter, at vi Intet have kunnet sætte igennem, men at vi altid have været nødt til at gjøre Indrømmelser til de Andre. Jeg skal ikke trætte med Oplæsning af disse Dokumenter. De Herrer ville se, at efter at Tydskerne have begyndt at indrømme os, at vi faae de 46 Minuter, have de stillet den ene Fordring efter den anden, og alle Fordringer have vi været nødt til at indrømme. Der blev forlangt Omlæggelse af Tog og Indlæggelse af Stog paa omtrent alle Ruter. Vi ere gaaede ind derpaa. Der blev forlangt, at vi skulde indrette Afgangstider for Korsør-Kiel Ruten saaledes, at deres Skibe kunde konkurrere med vore egne. Vi ere gaaede ind derpaa. Der blev forlangt, at vi skulde indrette et Tog til Transport af Fisk og andre let fordærvelige Sager, for at de kunde komme i en vis hurtig Tid til Hamborg. Vi ere gaaede ind derpaa. Der er ikke noget Punkt, uden at vi ere gaaede ind derpaa. Det er selvfølgelig — kan man sige — at vi have været nødt dertil; vi ere et lille Land. Man kan sige, at vi kunne ikke stille saa store Fordringer, naar vi forhandle med en Stormagt, vi ere de Små; og vi maa være glade ved at faae Noget, om det saa kun er de 46 Minuter. Jeg tror, dette er en Misforstaaelse. Hvorfor ere vi stillede saaledes, at vi ikke med nogen Virkning kunne føre med Udlandet en Forhandling med et Resultat, som ikke paafører os Byrder uden at give os nogen tilsvarende Fordel? Det ligger deri, at vi ikke blot er et lille Land i den Forstand, at vi have et lille Areal, saa Soldater og ikke mange Indbyggere, men deri, at vi ere et ubetydeligt Land, et Land som økonomisk taget ikke har nogen Betydning for Udlandet. Men det er vor egen Skyld. Det, vi burde stræbe hen til, var at benytte